

Posudek vedoucího bakalářské práce s názvem Transplantace ledvin v teologicko-etické reflexi

Autorka: paní Jaroslava Zárubová

Autorka předkládá svou práci v celkovém rozsahu 147 stran (včetně příloh, seznamu literatury, anotace). Práce tak svým rozsahem vysoce přesahuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací.

Pozitivním je i volba tématu: transplantace ledvin jako jeden z mezníků nejen transplantace orgánů, ale i biomedicínské etiky; téma stále aktuální a závažné a – možná první pokus tohoto druhu – reflektované teologicko-eticky s důrazem na křesťanskou etiku. Tím dostává problematika nové dimenze a důsledky. Autorka tak zdařile skloubila znalosti odborné z oblasti transplantace a schopnost teologicko-etické reflexe. Ukazuje tak taky, že se snaží naplnit základní způsobilosti studentky programu sociální a pastorační práce: totiž odborné poznatky a způsobilost teologicko-etické reflexe určitého tématu. Rovněž svým multidisciplinárním zpracováním problematiky transplantace orgánů, potažmo transplantace ledvin, dokládá, že jedním z hlavních rysů teologické etiky je interdisciplinární práce. Svým postupem – nejprve velká část A Problematika transplantace ledvin a následně velká část B Perspektivy reflexe křesťanské etiky – současně uplatňuje stupně řádné metodiky: a sice nejprve nás s fenoménem seznámí na základě různých poznatků a zkušeností různých disciplín (např. medicína, právo, hlasy církví a náboženství), aby následně fenomén a jeho důležité relevantní otázky refleктоvala v rámci nástrojů teologické etiky. Proto si také reflexi teologicko-antropologicky ukotvila (část B, kap. 3 Teologicko-antropologický fundament). Se svými závěry nás pak na základě předchozího seznámí v závěru práce. I když tedy přesně nesleduje v obsahu práce známý trojkrok vidět-posoudit-jednat či Auerův zlomový přístup, poznatky humanitních věd-antropologické ukotvení-etická norma (a pak tedy části A-B-C), tyto prvky v práci najdeme, když důsledky-výstupy vidíme v závěru. A pro zvolené téma, myslím, že zvolila správnou cestu.

Opravdu příkladným je zpracování přílohy. Seznam literatury odpovídá potřebnému uchopení práce. Části anotace lze vytknout, že zcela neodpovídá tomuto žánru (trochu se kryje se stylem závěru). Při tak kvalitně předložené práci lze snad přehlédnout, že se nám v čestném prohlášení objevuje jiné znění názvu práce, než je na deskách atd. A že třeba občas ve formální úpravě „něco přeskočí“: např. malé s u srov. (str. 7, pozn. č. 1); malé č? čar...(str. 28, pozn. č. 21); tečka před zbytečným uváděním akademického titulu (str. 30, pozn. č. 28).

Už pohled na struktur práce – obsah udělá čtenáři obrázek nejen o postupu práce, ale i o relevantních tématech. Tady by stálo za to, aby autorka ještě lépe pak v textu tento postup v některých kapitolách a podkapitolách textu komentovala, a tím nás lépe provázela svým postupem, souvislostmi a tím i provazovala více jednotlivé kapitoly a podkapitoly. Aby bylo např. více čtenáři zřejmé, pro hovoří o lásce k sobě a o lásce k bližnímu v kontextu transplantace ledvin. Jinak mohou kapitoly a podkapitoly nakonec působit jako trochu izolované části a nemusí být čtenáři jasné souvislosti a důsledky takových úvah.

Ještě bych rád vyjádřil uznání obrovskému růstu autorky při zpracovávání této problematiky a její ochotě se učit a přijímat i přísnou kritiku.

Takovou práci s takovým tématem a zpracováním by si vedoucí práce přečetl rád, i kdyby ji nemusel číst pracovně. Troufám si tvrdit, že nejen svým rozsahem překračuje požadavky na tento typ kvalifikační práce. Čtenář dostává do ruky podklad pro rozhodování se v dané problematice.

Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **A – výtečně**.

René Milfait